

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 3C/11/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3617201699
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eduard Szabo
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2019:3617201699.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske, sudcom JUDr. Eduardom Szabom v právnej veci žalobkyne: M.. D. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. č. XXX, v konaní zastúpenej: Petrom Janíkom, advokátom so sídlom Topoľčany, M.R. Štefánika 5, proti žalovaným: 1./ Psychologicko právne centrum pomoci, o.z., IČO: 37 917 641, so sídlom Bošany, SNP 113/1, 2./ B. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom S., X. A. XXX/X, 3./ B. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom S., W.A. XXX/X. 4./ B.. X. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom S., T. A. XXX/X, všetci zast. Advokátska kancelária JUDr. Ladislav Ščury, so sídlom Čadca, Mierova 1725, o vyslovenie neplatnosti právneho úkonu, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu zamietá.
- II. Súd konanie voči žalovanému 1/ zastavuje.
- III. Súd priznáva žalovaným 2/ až 4/ náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

(1.) Žalobkyňa sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 15.03.2017 domáha určenia, že kúpna zmluva zo dňa 06.03.2017 uzatvorená medzi žalovaným 1./, ako predávajúcim a žalovanými 2./ až 4./, ako kupujúcimi je neplatná.

(2.) Žalobu odôvodnila tým, že na nehnuteľnostiach nachádzajúcich sa v okrese Partizánske, obec S., katastrálne územie A. S. zapísané na LV č. XXXX Okresného úradu Partizánske, katastrálny odbor ako pare. č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere XXXX m², pare. č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m², pare. č. XXX - zastavané plochy a dvoria o výmere XXXX m²- kaštieľ súpisné číslo XXX, parc. č. XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere XXXX m² a pare. č. XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m² sú vyznačené plomby na základe V - XXX/XXXX, ktoré nehnuteľnosti sú vo výlučnom vlastníctve žalovaného 1./ . Dôvodom takého postupu katastra bol návrh na vklad na základe kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi žalovanými zo dňa 06.03.2017. Namieta nezákonnosť postupu žalovaných, pretože podľa nej sa jedná o právny úkon, ktorý svojim obsahom odporuje zákonu a prieči sa dobrým mravom. Žalovaný 1./ konal v rozpore so svojimi stanovami, pretože výkonný riaditeľ nemá oprávnenie za občianske združenie uzatvárať kúpno predajnú zmluvu týkajúcu sa majetku Občianskeho združenia. Tým došlo aj k porušeniu zákona č. 83/1990 Z.z. Kúpna zmluva je teda podľa § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatná. Keďže sa jedná o absolútnu neplatnosť tohto právneho úkonu a to od samého začiatku, a napriek tomu by malo dôjsť k účinnému prevodu vlastníckeho práva, má žalobkyňa ako členka občianskeho združenia a jedna z jeho spoluvlastníčok naliehavý právny záujem na vyslovení neplatnosti predmetnej zmluvy, čoho predpokladom je rozhodnutie súdu a uvedenie veci do pôvodného stavu.

(3.) Dňa 07.04.2017 žalobkyňa doručila tunajšiemu súdu návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhala uloženia povinnosti žalovaným nenakladať s predmetnými nehnuteľnosťami až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej. Tunajší súd uznesením č.k. 3C/11/2017-36 zo dňa 05.05.2017 nariadil neodkladné opatrenie. Proti tomuto uzneseniu podali žalovaní v zákonnej lehote odvolanie. O odvolaní Krajský súd v Trenčíne rozhodol uznesením č.k. 27Co/225/2017-150 zo dňa 14.09.2017 tak, že uznesenie tunajšieho súdu zmenil tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

(4.) Súd žalobu doručil žalovaným. Zároveň ich vyzval, aby sa k nej vyjadrili a aby označili dôkazy, ktoré chcú, aby boli v konaní vykonané a poučil ich o ich procesných právach a povinnostiach. Žalovaní vyjadrenie k žalobe doručili dňa 09.03.2018. Uviedli, že žiadajú žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Nesúhlasia s tvrdeniami žalobkyne, že výkonný riaditeľ občianskeho združenia by podľa platných stanov nemohol uzatvoriť za občianske združenie zmluvu o prevode nehnuteľnosti. Majú za to, že zmluva bola uzatvorená v súlade so zákonnými ustanoveniami a zároveň aj s platnými stanovami účinnými v dobe uzatvorenia zmluvy. V neposlednom rade namietli aktívnu legitimáciu žalobkyne, keďže táto nie je členkou občianskeho združenia. Preto žiadajú žalobu zamietnuť.

(5.) Dňa 09.05.2018 doručila žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyjadrenie k vyjadreniu žalovaných. Zotrvála na doterajších vyjadreniach, pričom uviedla, že jej členstvo v občianskom združení nezaniklo, a preto je členkou občianskeho združenia. Tvrdenia žalovaných považuje za nepravdivé. Na zasadnutí kde bolo rozhodnuté o jej údajnom vylúčení nebola ako členka prítomná a zároveň tam nebola ani M.. K. H..

(6.) Dňa 14.06.2018 doručili žalovaní súdu vyjadrenie k vyjadreniu žalobkyne. Vo svojom vyjadrení namietajú naliehavý právny záujem na podanej žalobe. V ostatnom zotrvávajú na svojom predošlom vyjadrení, že žalobkyňa vedome klame a zavádza. Od roku 2007 žalobkyňa nebola členkou združenia a preto nemá aktívnu legitimáciu na podanie žaloby. Zároveň poukázali na závery konaní vedených na tunajšom súde pod sp. zn. 5C/10/2017 a 6C/55/2017.

(7.) Dňa 07.09.2018 doručila žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu návrh na zmenu petitu tak, že súd určí, že vlastníkom predmetných nehnuteľností je žalovaný 1./ Súd na pojednávaní dňa 02.10.2018 nepripustil zmenu petitu žaloby navrhovanú žalobkyňou.

(8.) Na pojednávaní dňa 02.10.2018 právny zástupca žalobkyne uviedol, že v podstate ide o určovaciu žalobu, ako vyplýva zo žaloby a žalobkyňa má naliehavý právny záujem na určení neplatnosti kúpnej zmluvy. Tiež je žalobkyňa v konaní aktívne legitimovaná, aj keď žalobkyňa nie je účastníkom zmluvného vzťahu, ale za podmienky, že by vyhovieť žalobe malo pre žalobkyňu priaznivý dopad a to, mal by priaznivý dopad na právne postavenie z hľadiska jej právnej sféry, je teda aktívne legitimovaná, pripomína, že k tomu existuje rozsudok NS SR Ncdo/76/2002. Okrem toho, tvrdí, že žalobkyňa je členkou Psychologicko právneho centra pomoci, čo ďalej vyplýva aj z jej majetkového podielu v tomto združení. Žalobkyňa by mohla mať do budúcnosti podiel na likvidačnom zostatku, prípadne si môže nárokovať vrátenie vnesených vecí do združenia. V združení sú traja členovia a to W.. W. B., žalobkyňa a M.. H.. Financovanie prestavby kaštieľa prevažne bolo financované žalobkyňou a to z peňazí zarobených ďalšou neziskovou organizáciou žalobkyne. Keďže majetkový podiel žalobkyne v združení má svoju hodnotu, tak aj žalobkyňa má naliehavý právny záujem na určení neplatnosti kúpnej zmluvy. Existujú viaceré dôvody, pre ktoré kúpna zmluva týkajúca sa kaštieľa je neplatná a to, že zmluva odporuje dobrým mravom tým, že uprednostnil záujmy v prospech svojej rodiny v neprospech žalovaného 1/. Ďalej je v rozpore s dobrými mravmi z dôvodu, že kúpna cena nebola adekvátna a kúpna cena doteraz nebola vyplatená tak, ako podľa zmluvy mala byť. Zmluva je v rozpore so zákonom tým, že výkonný riaditeľ združenia konal nad rámec svojich právomocí - článok 10 vtedy platných stanov z roku 2005, čiže je to v rozpore s § 3 OZ. Túto situáciu nie je možné napraviť inak, ako rozhodnutím súdu a tým je tiež daná naliehavosť právneho záujmu.

(9.) Na pojednávaní dňa 02.10.2018 právny zástupca žalovaných uviedol, že žalobkyňa opiera celú svoju žalobu o to, že žalovaný 1./ konal v rozpore so stanovami o.z., konkrétne čl. 10 bod 1 - 7 stanov. Svoju žalobu opiera o neaktuálne stanovky a pokiaľ aj zoberie do úvahy aktuálne stanovky združenia v čase podpisu zmluvy, tak v nich nie je uvedené, že riaditeľ združenia nemôže za združenie konať, resp. že by stanovky vylučovali jeho konanie v tomto prípade. Porušenie stanov, resp. spoločenskej zmluvy pri uzatváraní právnych úkonov, nie je porušením zákona v zmysle judikatúry NS SR, takže

pre porušenie zákona nie je tento právny úkon neplatný. Pokiaľ ide o majetkový podiel žalobkyne v rozsahu 1/3-iny, tak samotná judikatúra hovorí o tom, že pokiaľ má žalobkyňa právo na plnenie, tak nemá naliehavý právny záujem na žalobe o určenie. Taktiež, pokiaľ ide o M.. H., táto v konaní vedenom na OS Partizánske pod sp. zn. 5C/10/2017 jednoznačne uviedla, že bola členkou prípravného výboru, pričom členovi prípravného výboru funkcia zaniká vznikom občianskeho združenia. Teda samotná M.. H. uviedla, že sa necíti byť členkou združenia. Pokiaľ ide o rozpor s dobrými mravmi, že riaditeľ združenia predal nehnuteľnosti svojim deťom, osobitne doručí súdu rozhodnutie NS SR, v ktorom jednoznačne NS uviedol, že prevod deťom nie je v rozpore s dobrými mravmi, naopak kvituje dobré mravy, keď je úplne prirodzené, že rodič ponecháva svoj majetok deťom ešte za svojho života. Pokiaľ ide o neplatnosť právneho úkonu z dôvodu, že tento obchádza zákon, tak právny zástupca žalobkyne vyslovil niektoré svoje domnienky, ktoré žiada, aby v konaní preukázal a keď ich preukáže, tak sa k nim vyjadrí. Súdu predkladá výpisy z účtov, na základe ktorých je preukázané, že žalovaní 2./ - 4./ zaplatili kúpnu cenu. Pokiaľ ide o dobré mravy, žiada, ak právny zástupca žalobkyne niečo tvrdí, aby to najskôr preukázal. Žiada teda žalobu zamietnuť.

(10.) Dňa 28.02.2019 doručila žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu návrh na zmenu petitu tak, že súd určí, že žalovaní nie sú vlastníkami nehnuteľností. Súd na pojednávaní dňa 07.03.2019 pripustil zmenu petitu žaloby navrhovanú žalobkyňou tak, že bude konať o určení, že vlastnícke právo žalovaných 2./ - 4./ k nehnuteľnostiam, ktoré nadobudli kúpnu zmluvou uzatvorenou so žalovaným 1./ dňa 06.03.2017 tu nie je. Zároveň žalobkyňa zobrala žalobu voči žalovanému 1./ späť.

(11.) Na pojednávaní dňa 07.03.2019 žalobkyňa uviedla, že žalovaný 1./ vznikol v roku 2004 tak, že ho založil riaditeľ žalovaného 1./, žalobkyňa a M.. K. H.. Vzniklo v Prievidzi v jej byte a malo názov Psychologicko právne centrum pomoci v kríze. Následne názov upravili tak, že z neho vypadlo spojenie „v kríze“ a centrum malo sídlo v Prievidzi. Po prípravnom výbore, stanovách, ktoré predložili MV SR došlo k registrácii občianskeho združenia a orgány združenia neboli obsadené. Z toho vyplýva, že registráciou združenia sa z prípravného výboru stali členovia OZ. Valné zhromaždenie v o.z. nikdy nemali, výkonného riaditeľa volí iba valné zhromaždenie a teda nemohol ani nikto valné zhromaždenie zvoliť. V registroch MV SR späť nikdy neboli orgány, ani osoba riaditeľa uvedená. Za okolností, keby to čisto teoreticky aj pripustili, neboli na valné zhromaždenie nikdy zavolané dve z troch členov a to D. A. a K. H.. Kaštieľ kúpilo o.z. In Integrum, ktoré ho vlastnilo krátko a potom zobrali kaštieľ do o.z. - žalovaného 1./ . Išlo pôvodne o zručaninu, ktorá, keď sa začala opravovať, tak v rámci o.z. - žalovaného 1./ . Väčšina peňazí na opravu kaštieľa prišla z Ministerstva kultúry. Ako štatutár o.z. Orchidea urobila výkon cez o.z. a tiež boli dve dotácie od štátu na opravu toho kaštieľa. Najvyššia suma na opravu kaštieľa pochádzala z činnosti o.z. Orchidea a to asi 800-900.000 € išlo z Orchidey a jedna dotácia od štátu bola 50.000 € a druhá bola 16.000 €. Vidí naliehavý právny záujem v tom, že o.z. Psychologicko právne centrum pomoci prišlo o majetok. Cíti sa byť členkou Psychologicko právneho centra pomoci o.z.. Na otázky právneho zástupcu žalovaných odpovedala, že nevie presne uviesť koľko vložila z osobných finančných prostriedkov na úpravu kaštieľa, ale minimálne toľko ako riaditeľ žalovaného 1./ . Podľa nej W.. W. B. nebol riaditeľom žalovaného 1./ . Chce aby žalovaný 1./ plnil svoju funkciu a preto musí mať nejaký majetok. Zároveň v nehnuteľnosti mala zriadenú ambulanciu. Zmluvy podpisoval buď riaditeľ, alebo ona.

(12.) Na pojednávaní dňa 07.03.2019 žalovaný 2./ uviedol, že stotožňuje v celom rozsahu s tým stanoviskom, aké počas celého konania zaujal právny zástupca, žiada aj túto zmenenú žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Cíti sa byť jednak plnohodnotným členom združenia a jeho otec - riaditeľ žalovaného 1./, prerábal kaštieľ hlavne zo svojich finančných prostriedkov pre svojich právnych nástupcov a nešlo o prostriedky ani žalovaného 1./, ani Orchidea. Od začiatku sa kaštieľ prerábal za účelom, aby prešiel do vlastníctva právnych nástupcov - potomkov jeho otca. Kaštieľ bol najprv vedený na In Integrum, kde bol konateľom jeho otec a bol prevedený na žalovaného 1./ čisto za účelom získania eurofondov, ktoré mali slúžiť na jeho rekonštrukciu.

(13.) Na pojednávaní dňa 07.03.2019 žalovaný 3./ uviedol, že sa stotožňuje v celom rozsahu s tým stanoviskom, aké počas celého konania zaujal právny zástupca, žiada aj túto zmenenú žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Žalobkyňa podľa neho nepreukázala naliehavý právny záujem na určovacej žalobe.

(14.) Na pojednávaní dňa 07.03.2019 žalovaný 4./ uviedol, že sa stotožňuje v celom rozsahu s tým stanoviskom, aké počas celého konania zaujal právny zástupca, žiada aj túto zmenenú žalobu ako

nedôvodnú zamietnuť. Nezaujíma ho história žalovaného 1./, vystupuje ako subjekt, ktorý kúpil časť nehnuteľnosti. Za uvedenú nehnuteľnosť riadne zaplatil, nijakým spôsobom ju nescudzil, peniaze boli vyplatené žalovanému 1./ a z toho usudzuje, že žalobkyňa nielen že nie je aktívne vecne legitimovaná viesť túto žalobu, keďže členkou uvedeného združenia nie je už od roku 2007, o čom bolo iné pojednávanie u JUDr. Blaškovej vo veci 5C/10/2017 a preto nevidí dôvod, aby tu opäť rozoberali tieto veci a zároveň žiadnym spôsobom nepreukázala naliehavý právny záujem, keďže k prevodu nehnuteľnosti už došlo, kúpna cena bola riadne vyplatená, táto žaloba neplní preventívny charakter a ako aj sama žalobkyňa uviedla, nevie si predstaviť ďalšie fungovanie združenia, z čoho vyvodzuje, že pozitívny rozsudok by len prispel k množeniu ďalších súdnych sporov.

(15.) Dňa 21.03.2019 doručila žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu záverečné stanovisko k veci v ktorom uviedla, že na podanom návrhu v rozsahu v akom bol podaný a skutočnostiach, ktoré preukazujú jeho opodstatnenosť ako i petite zmenenom v rámci pojednávania dňa 07.03.2019, trvá v celom rozsahu. V priebehu dokazovania ako i z prístupu súdu v tomto konaní je zrejmé, že aktívna legitimácia okrem toho, že ju žalobkyňa zdôvodnila a jednoznačne vyplýva zo žaloby ako i k nej pripojených príloh, je bez pochyb taktiež preukázaná. Žalobkyňa predmetnú žalobu podala z dôvodu, že sa v danom prípade jej prostredníctvom domáha ochrany svojich práv, ktoré jej ako členke občianskeho združenia vyplývajú z jej postavenia členky. V tomto prípade sa nejedná o prostriedok iba iluzórnej ochrany, je to ochrana založená na oprávnení jej nositeľa majúceho na tejto ochrane právny záujem v potrebnej intenzite jeho naliehavosti. Samotný postup žalovaného, ktorý je bezprostredne napadnutý touto žalobou, t.j. prevod označeného majetku svojim spôsobom tiež potvrdzuje, že aktívna legitimácia žalobkyne je preukázaná. K prevodu by za okolností, že žalobkyňa občianskeho združenia členkou nikdy nebola, by vlastne vôbec nemuselo dôjsť, pretože W. B. jeho opodstatnenosť odvodzuje od ochrany majetku občianskeho združenia. Reálne však pri dôslednom zhodnotení možností ohroziť, resp. poškodiť majetok združenia, môže v tomto prípade iba člen združenia, prípadne osoby, ktoré podľa Stanov združenia sú ustanovené v orgánoch združenia (okruh takých osôb tvoria iba žalobkyňa, W. B. a M.. K. H.). V prípade žalobkyne prirodzene existuje jednoznačne naliehavý právny záujem, pretože iba rozhodnutie súdu môže zásadne a jednoznačne zmeniť jej neisté a ohrozené právne postavenie tým, že vysloví neexistenciu vlastníckeho práva žalovaných 2./ až 4./ Žalobkyňa sa nachádza v situácii, kedy iba rozhodnutie súdu môže odstrániť neistotu jej postavenia v občianskom združení. Je zrejmé, že postavenie v akom sa nachádza ani nemá inú možnosť, len teda prostredníctvom predmetnej určovacej žaloby domáhať sa nápravy (prirodzene neistotu vyvoláva skutočnosť, že W. B. bez akéhokoľvek oprávnenia v rozpore so zákonom a stanovami odopiera žalobkyňu možnosť uplatňovať práva a povinnosti vyplývajúce jej zo stanov - zrušil jej aj prístup k pošte, k účtovníctvu). Oprávnenosť tohto jej konania vyplýva v zásade jednoznačne zo stanov občianskeho združenia v nadväznosti aj na tak zásadnú a podstatnú možnosť ako je nakladanie s majetkom združenia. Žalobkyňa v rámci svojho postavenia a predovšetkým vzdelania mohla a aj uskutočňovala poslanie združenia a jeho foriem v súlade so stanovami občianskeho združenia, pričom to mohla uskutočňovať prirodzene aj s ostatnými členmi iba na báze použitia majetku združenia (článok 3, článok 4 stanov o.z. platných do 28.01.2017). Žalobkyňa prostredníctvom žaloby svojim spôsobom sústreďuje svoj právny záujem na odstránenie neistoty a ohrozenia svojho postavenia v takej miere, že sa domáha neexistencie vlastníctva v žalobe označených žalovaných 2./ až 4./, keďže vlastníctvo Psychologicko právne centrum pomoci o.z. Bošany je nespochybniteľné a len absolútna neplatnosť právneho úkonu, ktorá vyplýva z flagrantného porušenia stanov občianskeho združenia spôsobila nezákonnosť jeho prevodu na žalovaných 2./ až 4./ Je vylúčené a to z dôvodu absolútnej neplatnosti, aby účinky kúpnej zmluvy zo dňa 06.03.2017 a ktorú uzatvoril žalovaný v 1./ so žalovanými 2./ až 4./, mohli nastať. Vlastníctvo Psychologicko právne centrum pomoci o.z. Bošany reálne teda nikdy nezaniklo a je namieste, aby sa žalobkyňa domáhala a dosiahla, že žalovaní 2./ až 4./ nie sú vlastníckymi. Vyslovenie neexistencie vlastníctva zároveň v podstate bude znamenať potvrdenie, že zmluva, ktorou boli nehnuteľnosti nadobudnuté je neplatná a občianske združenie, teda vlastníctvo na iný subjekt previesť nemohlo a teda ani nepreviedlo. Valné zhromaždenie občianskeho združenia zo dňa 28.01.2017 bolo vykonané v rozpore so stanovami občianskeho združenia. Na toto valné zhromaždenie nebola riadne predvolaná žalobkyňa ani ďalšia členka občianskeho združenia PhDr. K. H.. Predmetné valné zhromaždenie zvolala osoba, ktorá nemala ani právomoc k takému úkonu (funkcia výkonného riaditeľa totiž od samého počiatku vzniku združenie nebola riadne obsadená a to ani jednou z osôb, ktoré tvorili združenia ako členovia a ani z ďalších osôb mimo združenia, funkcia riaditeľa ako i ostatné funkcie nikdy nemohli riadne vzniknúť, keďže nemohla vzniknúť ani Rada združenia ako najvyšší orgán združenia a to z toho dôvodu, že Rada podľa stanov mala mať 5 členov, avšak združenie nikdy nemalo viac 3 členov). Valné zhromaždenie zo dňa

28.01.2017 sa z uvedených dôvodov nemohlo konať, už vôbec nie s osobami, ktoré mali byť členmi združenia vymenované do orgánov združenia. V prípade tohto valného zhromaždenia sa jedná o fiktívne, nezákonné zhromaždenie, ktoré zinscenoval a do písomnej formy previedol X. B. s cieľom rozšíriť právomoci výkonného riaditeľa. Ako bolo uvedené však výkonným riaditeľom ani nemohol byť a nikdy nebol. Pri rozšírení právomocí ako to jednoznačne vyplýva z obsahu nezákonne prijatých Stanov zo dňa 28.01.2017 sa mu jednalo iba o možnosť, aby výkonný riaditeľ v rámci svojej kompetencie mohol vykonávať úkony spojené s prevodom majetku občianskeho združenia. Všetky hore uvedené skutočnosti v konečnom rozsahu potvrdzujú naplnenie absolútnej neplatnosti Kúpnej zmluvy zo dňa 06.03.2017. Podotýkam, že pokiaľ žalobkyňa v žalobe označovala ako jedného z účastníkov občianskeho združenia zastúpeného výkonným riaditeľom, bol to postup, ktorý zodpovedal údajom, ktoré v čase podania návrhu vzal na vedomie registračný orgán občianskych združení, t.j. Ministerstvo vnútra SR. Žalobkyňa svojou žalobou jednoznačne vyjadruje, že na ochranu svojej právnej neistoty potrebuje určenie k tomu spôsobilej autority, v tomto prípade súdu, aby tak nadobudla istotu svojho právneho postavenia, ktoré jej vyplýva zo zákona a predovšetkým zo zák. č. 83/1990 Zb. v znení neskorších predpisov a zo stanov združenia. V jej prípade ako to zákon vyžaduje sa jedná o kvalifikovaný právny záujem, keďže je priamo determinovaný neistotou jej právneho postavenia a možnosťou jej odstránenia práve určovacím výrokom súdu a žaloba žalobkyne je teda jediným vhodným a účinným spôsobom nápravy v jej prípade (ak by vznikli pochybnosti o uplatnení naliehavého právneho záujmu, žalobkyňa poukazuje na príslušnú judikatúru a rozhodnutia, ktoré sa k tejto problematike vzťahujú, vychádza však z postulátu, že súd pozná právo, ale napriek tomu si dovoľuje poukázať napr. na rozhodnutie NS SR č. 5Cdo/31/2011).

(16.) V záverečnej reči právny zástupca žalovaných uviedol, že má za to, že žalobkyňa nie je v konaní aktívne vecne legitimovaná, pretože je bez akéhokoľvek vzťahu k pôvodnému vlastníkovi, ktorým bolo Psychologicko právne centrum pomoci, o.z., a preto nie je schopná zjednať nápravu ani po vyhovení tejto žalobe, pretože kataster nehnuteľností podľa žaloby, aj keby jej súd vyhovel, nezapíše záznamom žiadnu zmenu vlastníctva. Keďže žalobkyňa nebola členkou občianskeho združenia od roku 2007 a preto, tak ako to preukazovali v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 5C/10/2017, žalobkyňa ako zamestnankyňa združenia nie je aktívne vecne legitimovaná na podanie určovacej žaloby. S poukazom na uvedené odkazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove č. 17Co/58/2012, v zmysle ktorého „vecná či už aktívna alebo pasívna legitimácia je stav plynúci z hmotného práva, podľa ktorého účastník je subjektom práv či povinností, ktoré sú predmetom konania. Nedostatok aktívnej či pasívnej legitimácie účastníkov je vždy dôvodom pre zamietnutie žaloby“. Funkcie určovacej žaloby korešpondujú s podmienkou naliehavého právneho záujmu; ak nemožno v konkrétnom prípade očakávať, že ich určovacia žaloba bude plniť, nebude ani naliehavý právny záujem na takomto určení. Povinnosť žalobkyne preukázať naliehavý právny záujem logicky znamená aj to, že žalobkyňa je povinná uviesť v žalobe skutkové tvrdenia o tom, že naliehavý právny záujem je daný. Nedostatok naliehavého právneho záujmu znamená, že nie je splnená procesná podmienka, avšak zároveň aj to, že z obsahu žaloby nie je objektívne zrejmé, čo žalobca žalobou sleduje, teda ide o vadu žaloby. Podľa ZSP 78/2006 naliehavý právny záujem v zmysle § 137 písm. c) CSP sa viaže na konkrétny určovací petit a súvisí s vyriešením otázky, či sa žalobou s daným určovacím petitom môže dosiahnuť odstránenie spornosti žalobcovho práva alebo neistoty v jeho právnom vzťahu. Absencia naliehavého právneho záujmu je dôvodom zamietnutia žaloby bez ďalšieho prejednanja veci. Absencia naliehavého právneho záujmu je dôvodom zamietnutia žaloby, nie je dôvodom na zastavenie konania, či pre odmietnutie žaloby. Má za to, že žalobkyňa iba účelovo vyvoláva súdne spory a sama nevie, čo vlastne žaluje, a preto jej konanie nemožno hodnotiť inak ako nedôvodné a zmätočné. Dôkazom toho je viackrát menený petit žaloby, kde najskôr žalobkyňa žiadala vysloviť neplatnosť právneho úkonu, potom žiadala, že vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti (kaštieľa) je žalovaný 1./, ktorú zmenu petitu súd nepripustil a nakoniec žiadala určiť, že vlastnícke právo žalovaných 2./ až 4./ k predmetnej nehnuteľnosti (kaštieľu) tu nie je, pričom vyjadrenia právneho zástupcu žalobkyne tieto zmeny petitu žaloby a tieto nové ním požadované právne skutočnosti akoby ani nevnímal a právna argumentácia žalobkyne prostredníctvom jej právneho zástupcu sa odvoláva na súdny spor vedený na OS Partizánske pod č. 5C/10/2017 (o určení, že je členkou pôvodného žalovaného v rade 1./), v ktorom žalobkyňa s tým istým právnym zástupcom na OS v Partizánske úspešná nebola a argumentovať tými istými tvrdeniami v inom súdnom spore, ktorý sa týka úplne inej právnej veci je nielen nelogické, neštandardné, no hlavne príkrom rozpore normálneho právneho uvažovania. Poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. 19Co/381/2016 ktorý uviedol „že v prípade určovacích žalôb musí predovšetkým existovať stav právnej neistoty žalobcu, ktorý má určovacia žaloba odstrániť, pričom naliehavosť právneho záujmu na požadovanom určení tkvie v tom, že práve takéto určenie vyrieši všetky sporné právne otázky medzi účastníkmi a vytvorí tak aj pevný

právny podklad pre ich budúce právne vzťahy“. Uvedená citácia jasne stanovuje podmienky prípustnosti určovacej žaloby a preto v danom kontexte poukazuje na vyjadrenie žalobkyne, ktorá na pojednávaní uviedla, že si nevie predstaviť ďalšie fungovanie združenia, teda predpokladať vytvorenie základu pre budúce vzťahy je zrejme bezpredmetné. Na dôvažok uvádza ešte jednu citáciu z vyššie spomenutého rozsudku KS Trenčín a to „aj konštatovanie o absencii naliehavého právneho záujmu stačí na zamietnutie podanej určovacej žaloby“. Z uvedeného analogicky vyplýva, že aj v prípade keby súd žalobe vyhovel, vec resp. nehnuteľnosť by sa vrátila len na vlastníka žalovaného 1./, ktoré má plné dispozičné právo nad vecou a nič, resp. žiadna právna norma by tomuto vlastníkovi nebránilo, aby urobil presne tento istý právny úkon prevodu nehnuteľnosti. Preto je absolútne nelogické, aby súd tejto nezmyselnej a ničím nepodloženej (nepreukázanej) žalobe mal vyhovieť. Po skutkovej stránke žalobkyňa vôbec neuviedla, v čom vidí neplatnosť kúpnej zmluvy, resp. prečo by vlastnícke právo kupujúcim 2./ - 4./ nemalo byť, teda aké konkrétne ustanovenia zákona boli porušené, alebo obídene, alebo v čom boli porušené dobré mravy, keďže toto je uvedené v poslednom pripustenom petite žaloby a to aj v tom kontexte, že sama nevie (tak ako nevedela uviesť svoj naliehavý právny záujem na určení), koľko finančných prostriedkov dala do kaštieľa. Skutočnosť, že žalobkyňa neuviedla, v čom konkrétne vidí neplatnosť kúpnej zmluvy a neuviedla porušenie tých ktorých zákonných ustanovení svedčí o tom, že neuniesla dôkazné bremeno svojich tvrdení. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností zaťažuje toho účastníka konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o toho účastníka, ktorý tiež existenciu takýchto skutočností tvrdí. Žalobkyňa je v zásade povinná tvrdiť a preukazovať skutočnosti, ktoré opodstatňujú jej ohrozené alebo porušené právo, resp. právom chránený záujem a preto všetky doposiaľ produkované tvrdenia žalobkyne možno hodnotiť iba ako domnienky. Pokiaľ sa týka konkrétne nehnuteľnosti renesančného kaštieľa v Bošanoch, tak ako žalovaní za uvedenú nehnuteľnosť riadne zaplatili, nijako ju nescudzili a pokiaľ sa žalobkyňi resp. jej právnomu zástupcovi nepozdáva spôsob a výška platby, tak to možno opäť považovať iba za ničím nepodložené tvrdenia. Žalovaní 2./ až 4./ nehnuteľnosť (kaštieľ) kúpili legálne, o čom aj súdu na pojednávaní dňa 02.10.2018 predložili výpisy z účtov, na základe ktorých je preukázané, že riadne zaplatili kúpnu cenu. Čo sa týka hypotetickej úvahy žalobkyne o možnom porušení dobrých mravov pri predaji uvádzame, že je úplne prirodzené, že predmetná nehnuteľnosť bola predaná im a to ich otcom a to po tej skutočnosti, keď bolo preukázateľne zistené, že žalobkyňa sa nešťítala znížiť až ku kriminálnej činnosti, aby na znak pomsty okradla združenie, ktorého bolo zamestnankyňou a začala si takto privlastňovať veci, ktoré jej osobe nikdy nepatrili. K veci je nutné uviesť, že vzhľadom na veľmi špecifické podmienky prevodu kultúrnych pamiatok, keďže predkupné právo štátu bolo odmietnuté JUDr. W. B. ako riaditeľ združenia mohol predmetnú nehnuteľnosť najmä vzhľadom na budúce nutné obrovské investície previesť na žalovaných vlastníctvo aj za 1 €, čo však neurobil a za nehnuteľnosť spoločne zaplatili združeniu 333.000 €. Naďalej stále trvajú na tom, že výkonným riaditeľom a jediným štatutárnym zástupcom bol vždy JUDr. W. B.. Aplikujúc nezmyselné a vykonštruované tvrdenia žalobkyňa zjavne zneužíva právo a v zmysle čl. 5 CSP takéto zjavné zneužitie práva nepožíva právnu ochranu. Z uvedených skutočností a vykonaného dokazovania bolo jednoznačne preukázané, že viackrát zmenená žaloba je nedôvodná tak v jej pôvodnom znení, ako i v tom poslednom.

(17.) Súd vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu a oboznámením stanov žalovaného 1./ zo dňa 31.10.2016, stanov žalovaného 1./ zo dňa 09.02.2017, stanov žalovaného 1./ zo dňa 14.04.2004, stanov žalovaného 1./ zo dňa 22.07.2005, kúpnej zmluvy zo dňa 03.03.2017, menovacím dekrétom a zápisnicou č. 1/2017, čestnými prehláseniami, pracovnou zmluvou, bankovými potvrdeniami, rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 5C/10/2017 zo dňa 27.07.2018 a zistil, že W. B. bol menovaný výkonným riaditeľom žalovaného 1./ Medzi kompetencie výkonného riaditeľa podľa účinných stanov v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy bolo aj uzatvoriť takúto zmluvu. Žalovaní 2./ až 4./ na základe kúpnej zmluvy zo dňa 03.03.2017 uzatvorenej medzi nimi, ako kupujúcimi a žalovaným 1./, ako predávajúcimi kúpili od žalovaného 1./ predmetné nehnuteľnosti za kúpnu cenu 333.000 €. Kúpnu cenu uhradili dňa 11.08.2017 v celej výške. Z rozsudku tunajšieho súdu sp. zn. 5C/10/2017 vyplýva, že žalobkyňa bola členkou žalovaného 1./ len do roku 2007.

(18.) Súd na ostatné odkazované listinné dôkazy neprihliadal, a v tejto časti dokazovanie nevykonal, pretože predložené listiny sa netýkali sporu a nemali tak vplyv na rozhodnutie súdu.

(19.) Podľa § 137 písm. c) zák. č. 160/2015 Z. z. civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

(20.) Podľa § 144 CSP, žalobca môže vziať žalobu späť.

(21.) Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

(22.) Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

(23.) Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

(24.) Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

(25.) Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná. Žalobkyňa sa určovacou žalobou domáhala určenia, či tu právo je, alebo nie (určenia, že žalovaní 2./ až 4./ nie sú vlastníkmí nehnuteľností). Žalovaní namietali naliehavý právny záujem na podanej žalobe. Vzhľadom na charakter podanej žaloby sa súd v prvom rade musel zaoberať otázkou existencie naliehavého právneho záujmu žalobkyne na požadovanom určení. Ak má byť žaloba o určenie, či tu právo je alebo nie je úspešná, musia byť z procesného hľadiska splnené dve podmienky: po prvé, účastníci konania musia mať vecnú legitimáciu a po druhé, žalobca musí mať na požadovanom určení naliehavý právny záujem. V zmysle ustálenej judikatúry, žaloba ktorou sa žalobca domáha určenia či tu právo je alebo nie je podľa § 137 písm. c) CSP nemôže byť opodstatnená v prípadoch, kedy žalobca môže žalovať na splnenie povinnosti podľa § 137 písm. a) CSP (R 17/1972, R53/1973). Vychádzajúc z vyššie uvedeného súd dospel k záveru, že tento naliehavý právny záujem na požadovanom určení žalobkyňa v konaní preukázala. V tejto súvislosti je nutné uviesť, že naliehavý právny záujem na určení je daný najmä tam, kde by bez tohto určenia bolo ohrozené právo žalobcu, alebo kde by bez tohto určenia jeho právne postavenie sa stalo neistým, preto sa pri určovacích žalobách zdôrazňuje ich preventívny charakter a význam. Naliehavý právny záujem na určení je daný vtedy, ak je tu aktuálny stav objektívnej právnej neistoty medzi žalobcom a žalovaným, ktorý je ohrozením žalobcovho právneho postavenia a ktorý nemožno iným právnym prostriedkom odstrániť, nezáleží na tom, ako táto neistota vznikla.

Z rozhodnutia Krajského súdu Trenčín, sp. zn. 17 Co 161/2007 vyplýva, že „určovací návrh podľa § 80 písm. c) OSP (§ 137 písm. c) CSP), podľa ktorého návrhom na začatie konania (žalobou) možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je, alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem, má spravidla preventívny charakter - jeho účelom je poskytnúť ochranu práva navrhovateľa skôr, než dôjde k porušeniu právneho vzťahu alebo práva. Naliehavý právny záujem sa teda viaže na konkrétny určovací petit (to, čoho sa navrhovateľ v konaní domáha) a súvisí s vyriešením otázky, či sa návrhom s daným určovacím petitom môže dosiahnuť odstránenie spornosti navrhovateľovho práva alebo neistoty v jeho právnom vzťahu. Pri rozhodovaní o existencii naliehavého právneho záujmu musí súd posúdiť, či podaný určovací návrh je procesne prípustným nástrojom ochrany práva navrhovateľa a či snád o takomto rozhodnutí o určovacom návrhu nebude musieť aj tak nasledovať iné konanie. Určovací návrh nie je spravidla opodstatnený najmä vtedy, ak vyriešenie určitej otázky neznamená úplné vyriešenie obsahu spornosti daného právneho vzťahu alebo práva alebo ak požadované určenie má povahu len predbežnej otázky k posúdeniu, či tu je alebo nie je právny vzťah alebo právo. Ak navrhovateľ neosvedčí svoj naliehavý právny záujem na ním požadovanom určení, ide o samostatný a prvoradý dôvod zamietnutia návrhu. Pokiaľ teda súd dospeje k záveru, že ten - ktorý určovací návrh nie je z dôvodu nedostatku naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení spôsobilým alebo prípustným prostriedkom ochrany práva, zamietne návrh bez toho, aby sa zaoberal meritom veci (otázkami aktívnej a pasívnej legitimácie účastníkov konania).“

(26.) Vzhľadom na uvedené je zjavné, že ako vyplýva aj z rozhodovacej praxe súdov naliehavý právny záujem je daný vtedy, ak by sa rozhodnutím súdu o určovacej žalobe odstránila spornosť (neistota) v právnych vzťahoch medzi stranami sporu. To znamená, že rozhodnutie súdu by malo mať za následok konečné usporiadanie právnych vzťahov medzi stranami sporu ohľadom predmetu žaloby. Žalobkyňa sa po zmene petitu domáhala určenia, že žalovaní 2./ až 4./ nie sú vlastníkmí predmetných nehnuteľností. Súd po posúdení naliehavého právneho záujmu konštatuje, že vzhľadom

na vyššie uvedené nespĺňa žaloba podmienku nalievavého právneho záujmu. Ako aj uviedol právny zástupca žalovaných v záverečnom stanovisku, v prípade, že by aj súd žalobe vyhovel, nevyriešila by sa úplne spornosť vzťahov medzi stranami sporu. V prípade aj zapísania vlastníckeho práva opätovne na žalovaného 1./ by ten následne mohol preniesť vlastnícke právo na žalovaných 2./ až 4./. Teda spornosť vo vzťahoch medzi stranami sporu by sa ani takýmto rozhodnutím nevyriešila. Preto súd konštatuje, že žalobkyňa nepreukázala nalievavý právny záujem a súd preto musel žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

(27.) Žalobkyňa na pojednávaní dňa 07.03.2019 vzala žalobu voči žalovanému 1./ späť a v tejto časti žiadala konanie zastaviť. Právny zástupca žalovaného 1./ so späťvzatím žaloby a zastavením konania na tomto pojednávaní súhlasil. Vzhľadom na uvedené súd v zmysle § 145 CSP voči žalovanému 1./ konanie zastavil.

(28.) O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovaným 2./ až 4./ priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%, keďže mali vo veci úplný úspech vzhľadom na zamietnutie žaloby v celom rozsahu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať písomne odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Partizánske.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.